

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Kurt Hesse (Norymberga, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „TESTA ROSSA” – unijny znak towarowy nr 7 070 519

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 października 2016 r. w sprawie R 68/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności lub zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza oddaliła odwołanie strony skarżącej i stwierdziła wygaśnięcie prawa skarżącej do znaku towarowego w odniesieniu do klas 7, 11, 20, części klas 21, 25, 28, części klasy 30, klas 34, 38, a także w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza potwierdziła decyzję Wydziału Unieważnień wydaną w tym względzie w dniu 17 listopada 2015 r. (strona skarżąca nie kwestionuje natomiast części decyzji, w której Izba Odwoławcza uwzględniła wniesione przez skarżącą odwołanie);
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 40 ust. 5 rozporządzenia nr 2868/95 w związku z zasadą 22 ust. 3 i 4 tego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 2 stycznia 2017 r. – La Mafia Franchises/EUIPO – Włochy (La Mafia SE SIENTA A LA MESA)

(Sprawa T-1/17)

(2017/C 053/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: La Mafia Franchises, SL (Saragossa, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Sempere Massa)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Republika Włoch

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „La Mafia SE SIENTA A LA MESA” – zgłoszenie nr 5 510 921

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 października 2016 r. w sprawie R 803/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uznanie spornego unijnego znaku towarowego nr 5 510 921 „LA MAFIA SE SIENTA A LA MESA” za ważny;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2017 r. – Sharif/Rada

(Sprawa T-5/17)

(2017/C 053/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ammar Sharif (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: B. Kennelly, QC, i J. Pobjoy, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2016/1897 z dnia 27 października 2016 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2016, L 293, s. 36, zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2016/1893 z dnia 27 października 2016 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2016, L 293, s. 25, zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w zakresie, w jakim stosują się one do skarżącego;
- stwierdzenie zgodnie z art. 277 TFUE, że art. 28 ust. 2 lit. a) decyzji Rady 2013/255/WPZiB z dnia 31 maja 2013 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2013, L 147, s. 14) i art. 15 ust. 1a lit. a) rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. 2012, L 16, s. 1) nie mają zastosowania w zakresie, w jakim stosują się do skarżącego, oraz w konsekwencji stwierdzenie nieważności w zakresie, w jakim stosują się do skarżącego, zaskarżonej decyzji i zaskarżonego rozporządzenia;
- zasądzenie odszkodowania na rzecz strony skarżącej na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE z tytułu szkód wynikających z pozaumownej odpowiedzialności Unii za niezgodne z prawem działania Rady; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Rada popełniła oczywiste błędy w ocenie, uznając, iż zostało spełnione w odniesieniu do skarżącego kryterium umieszczenia w wykazie ujęte w art. 28 decyzji 2013/255/WPZiB i w art. 15 rozporządzenia nr 36/2012.